

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 2 Lei.

Anul vechiu și anul nou.

Ochire peste întâmplările anului trecut. — Ce-ar fi bine să ne aducă anul care vine. — Dragostea evanghelică și munca.

Anul care trece nu se poate spune c'ar fi fost mai bun decât ceilalți, dela război încoace. An ca toți anii, cu sbuciumări și cu necazuri. Bucurii rare, puține și mărunte. L-am așteptat cu nădejdi multe și ne despărțim de calendarul lui fără păreri de rău.

Lumea n'arată semne să se fi făcut mai bună. Lăcomia născută de război nu s'a potolit încă. Popoarele tot așa se îndușmănesc ca și mai înainte. Războaiele n'au încetat. Tunurile au bubuit într'una. Dacă nu prin părțile noastre, prin altă continent, prin Africa, prin Asia, neîntrerupt. S'au bătut Francezii și Spaniolii cu Marocanii, Turcii cu Creștinii, ori popoarele galbene ale Chinei între ele. Iar războiul, ori unde s'ar da el pe rotogolul pământului, este o schinteie primejdioasă. Și o dovadă, că neamurile lumii nu se pot lăpăda de rancune și de ura cea cutropitoare.

Decât acestea războaie au fost și sunt încă mai primejdioase altele, cari se dau zilnic aici, aproape de noi, chiar în Europa cea falnică și mult laudată. Sunt războaiele cari se poartă cu cuvântul și cu slova.

Pacea cea mare n'a înfrățit popoarele, nici nu le-a ostoiat. Biruiții tremură de mânie și de dorul răzbunării. Cei cu izbânda se țin tari să-și apere câștigul, și privesc și ei chioris spre dușmanii neimpăcați de ieri.

Și mai este ceva. Este duhul de pârjol și de nimicire din țara lui Lenin și Trozki, care nu-și găsește destul loc de sbucium prin hăurile fără margini ale Rusiei, ci se silește să robească lumea toată. In anul care-a trecut, bolșevicii, ori comuniștii roșii, au căutat să-și vâre trepădușii între toate neamurile pământului. N'a fost zizanie, n'a fost ceartă între nații, unde să nu fi tras de sfori și agenții bolșevici. Ei au fost ca sămânța boalelor: în toate răutățile au fost amestecați. Unde-i cauți îi găsești. Și la Londra, și 'n America și 'n China, și 'n Angora lui Kemal Pașa.

Față cu acestea răvașe nu tocmai înveselitoare, anul trecut a dat și câteva porniri făgăduitoare. Societatea Popoarelor, sau Liga Națiunilor cum i-se zice, al cărei scop este pacea și bunăînțelegere în lume, s'a întărit binisor, și de hotărârile ei începe să se țină seamă. Multe prilejuri de ceartă și de război au fost înlăturate. Și dacă judecățile ei vor fi tot astfel respectate, anii următori pot să aducă și zile mai senine pe întinderile lumii. A făcut foarte mult în această privință și „Anul Sfânt“ dela Roma, unde s'au întâlnit celea mai felurite nații ale pământului și au avut prilejul să simtă, că adevărata pace și frăție în lume nu poate izvorî decât din Evanghelia lui Hristos, singurul izbăvitor al neamului omenesc.

Dar ce ne-a dat anul care pleacă, nouă, aici acasă? Scumpetea tot scumpete a rămas. Necazurile pe aceeaș urmă. Lăcomie și între noi. Și sbucium după avere, după căpătuieli. In politică vânzoadă, îmbunătățiri simțite, mai de loc. Oamenii își dau brânci după slujbe înalte. Cei căpătuiți huzuresc, cei mici sufer și trag sărăcia de coadă. Obraznicii benchetuesc, cei sfioși, cei neîn-drăzneți înghit sec.

Cine-i de vină la toate acestea nepotriviți și neajunsuri? Vina suntem noi cu toții, dela cel din urmă lucrător cu palma, până sus la celea mai înalte trepte omenești. Căci nu trăim după *evanghelie*. Cartea sfântă ne spune: „Să iubești pe deaproapel tău ca însuși pe tine“. Și iarăși „Cel ce vrea să fie mai mare între voi, să fie tuturor slugă“. Amândouă acestea învățături ne vorbesc de *iubire și de muncă*.

Numai prin iubirea evanghelică și prin munca fără preget se poate sălășlui fericirea în lume. In sate, în orașe, în țară și 'n toate fețele vieții. Prin iubire ar putea politicienii să se înțeleagă și să cârmuiască țara pe cărările dătoare de obștească mulțumire. Prin iubire ar putea să ocrotească cei mari și

tari, pe cei slabi. Prin iubire ar putea să se sprijinească cei sortiți să trăiască alături. Iar prin muncă ar putea să piară lăcomia și să se prețuiască, după dreptate, silințele tuturor fiilor acestei țări. Și când toți ar munci, nimenia n'ar putea, să se cocoteze la locuri înalte prin învârteli și protecții, decât prin vrednicia muncii și a sporului făcut. Iar o țară, în care toți locuitorii se iubesc după învățătura lui Hristos și toți muncesc, e mai tare și decât creștetele de piatră ale munților. Și mai fericită decât Arcadia cea vestită, din vechime.

De anul nou, nu cerem altceva, decât ca Dumnezeu să coboare în inimile tuturor fiilor acestei țări: *dragostea evanghelică și munca*, de toate neajunsurile izbăvitoare.

Blajul pentru săraci.

Colecta „Reuniunii Femeilor Române gr.-cat.“

Doamnele Române din Blaj au făcut și în anul acesta o frumoasă colectă de bani pentru săracii și năpăstuiții sorții. Trei comisii au umblat din casă în casă și au cerut ajutoare pentru orfani și pentru săraci. Și locuitorii Blajului, fără deosebire de credință și de stare, au dat toți, cu mână largă, obolul lor milostiv. S'au adunat astfel 14, 474.— Lei.

Această sumă a fost împărțită în felul următor: *Elevii săraci dela Școala primară de stat* au căpătat 3074.— Lei. *Orfanii dela atelier* 2000 Lei; *Orfanii dela Obreja* 1000 Lei; *patrusprezece săraci*, bătrâni părăsiți și văduve, 6400 Lei. *Două fetițe dela Liceul de fete* 2000 lei.

In felul acesta Doamnele din Blaj au hărăzit un Crăciun vesel tuturor școlărilor și locuitorilor mai năcăjiți din orașul nostru. Dumnezeu să le răsplătească, atât doamnelor cari au făcut colectă, cât și marimonioșilor dăruitori!

Unirea Poporului în opt fețe.

Cetitorii pot să vadă că foala noastră începe să se tipărească pe câte 8 fețe. Și așa se va tipări în fiecare săptămână, de azi înainte. Facem această jertfă cu mari opintiri. Foala este de 2 ori mai mare decât în anul trecut, prin urmare și cheltuelile sunt îndoite. Am sperit însă prețul de abonament abia cu 30 lei la număr. Nu va mai putea spune nime, că suntem foarte mică și scumpă. Credem deci că și cetitorii vor căuta să-și facă datoria față de noi mai cu tragere de inimă și mai la vreme. Și se vor sili să ne câștige și alți abonați, căci noi nu trăim decât din abonamente.

Evangelia Duminicii.

Duminică, în 3 Ianuarie, se citește Evangelia Duminicii dinaintea Bobotezei, scrisă de sfântul evanghelist Marcu, la cap 1, stih 1, până la 8 al evangheliei sale. Evangelia aceasta ne povestește cum a fost începutul vieții lui Isus. Spuneau adică prorocii Malahia și Isaia, că „Iată eu voi trimite îngerul meu înaintea feței tale, carele va găti calea ta înaintea ta. Glasul celui ce strigă în pustie: gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.” Și de fapt, în vremea aceea, când la Roma domnia împăratului Tiberiu, și în țara Iudovească murise Irod iară țara era împărțită între cei trei feciori ai lui Irod: Antippa, Filip și Arhelau, în vremea aceea, când în Iudeia domnia Arhelau, pe care l-a lipsit de tron încă împăratul Augustus, pentru că era slab și crud din cale afară, iară în locul lui domniau locuitorii împăratului dela Roma, mai întâiu Coponius, apoi Marcus Ambivius, Annius Rufus, Valerius Gratus și mai apoi Pontius Pilatus; în vremea aceea, când acest Pontius Pilatus i-a vătămat grozav pe Iidovi, fiindcă s'a așezat și sălășluit dintru început în sfânta cetate, care iera Ierusalimul; în vremea aceea, când Pontius Pilatus a dat poruncă aspră, ca steagurile romane să fie așezate chiar pe biserica din Ierusalim și astfel poporul era din cale afară de turburat, dară după o răscoală a poporului le-a luat iară de pe biserică; în această vreme de grea urgie pentru poporul iudovesc, apare, la câțiva kilometri dela Ierusalim, pe malul râului Iordan, un om foarte minunat, care nu semăna cătuș de puțin cu ceice făceau răscoala în Ierusalim, a cărui ființă umilă și foarte strictă aducea mult cu prorocii de mai înainte.

Acest bărbat era cam de 30 de ani, se trăgea din familie preoțească, dar nici odată n'a mers în biserică din Ierusalim ca să săvârșească vreo slujbă preoțească. A crescut în pustie, în'o peșteră afundă, unde a postit 20 de ani, și „era îmbrăcat cu peri de cămilă și cu brâu de curea în prejurul mijlocului său și mânca lăcuste și miere sălbatică”. Purta barbă, în care n'a intrat nici când briciul, trupul lui era aproape străveziu de postul și ajunul cel mult. N'a făcut nici o minune, cu toate acestea „ieșia la dânsul tot ținutul Iudeii și Ierusalimenii”. Bărbatul acesta se numia Ioan, iară poporul îl numia Botezătorul, pentru că el „era botezând în pustie și propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor”.

Poporul îl asculta pe Ioan Botezătorul cu drag. Unde să-și afle acest popor necăjit mângâiere, dacă nu la acest Ioan, care părea întradevăr sfânt și vorbea cu atâta putere încât îi rușina și pe saducei și pe farisei. Nu e mirare deci, când ne spune evanghelistul, că „ieșia la dânsul tot ținutul Iudeii și Ierusalimenii, și se botezau în apa Iordanului dela el, mărturisindu-și păcatele sale”.

Dar ce le spunea acest Ioan? Vorba lui nu era meșteșugită, era simplă dar pătrunzătoare la inimi. Iată ce le spunea el: „Vine după mine cel mai tare decât mine, căruia nu sunt vrednic a mă pleca să-i desleg curelele încălțămintelor lui. Căci eu v'am botezat pe voi cu apă, iară acela vă va boteza cu Spiritul Sfânt”. Așadar, spunea el, nu sunt eu nici Ilie, nici proroc, — eu sunt un simplu muritor, care am venit ca să vă pregătesc pe voi pentru cel ce vine, și care mult mai tare este de-

cât mine, și atât de mare încât nici să-i desleg curelele încălțămintelor lui nu sunt vrednic. Botezul meu, cu care v'am botezat, v'a îndemnat numai la iertarea păcatelor, al celui ce vine după mine vă va chiar ierta păcatele. Eu v'am botezat cu apă, iară acela vă boteza cu Spirit Sfânt.

Atâta ni-se spune în sfânta evanghelie de astăzi, care ne pregătește pentru marele praznic al Bobotezei.

Pe vremea sfântului Inaintemergător și Botezător Ioan însă Iidovii n'au băgat în seamă glasul celui ce striga în pustie: *Gătiți calea Domnului, drepte faceți cărările lui.* Și mi-se pare că nici noi nu suntem mai pre sus decât acei Iidovi netrebnici. Nici noi nu prea băgăm în seamă această datorință a sfintei maice biserici, iară pe preoții cari ne propovăduesc acestea cuvinte nu-i prea ascultăm. Iidovii cei fărădelege au fost deci scoși dela mântuire și în locul lor au ajuns la fericire popoarele păgâne: Romanii și Grecii. Așa vom păși și noi cari nu ascultăm aceste povești și învățături, iară locul nostru la mântuire îl vor lua păgânii și sălbaticii de prin Africa, Asia, și Australia cari ascultă și urmează, dupăcum ne mărturisesc misionarii, cu foarte mult drag cuvântul lui Dumnezeu. **Părintele Iuliu.**

Sărbătorile noastre.

Tăierea împrejur și Anul Nou.

În ziua de 1 Ianuarie sărbătorim *Tăierea împrejur cea după trup a Domnului nostru Isus Hristos.* Legea lui Moisi porunca anume ca fiecare copil să fie tăiat împrejur la 8 zile după naștere. Această tăiere împrejur însemna curățirea de păcate. Domnul nostru Isus Hristos s'a supus și el acestei legi, cu toate că era Dumnezeu și astfel curat și neîntinat cu păcate.

Cu prilejul tăierii împrejur *i-s'a dat numele de Isus*, Iidovește Iesuah, ceea ce înseamnă pe românește mântuitor, izbăvitor. Numele acesta este, dupăcum ne mărturisește sfântul Pavel „peste tot numele” (Filipeni 2, 9), pentru că a fost ales de însuși Dumnezeu și adus la cunoștința Preacuratei Vergure Maria prin înger, dupăcum ne spune sf. evanghelist Mateiu (1, 21). Numele acesta are o putere foarte mare. Chemarea întru ajutor a acestui nume ne dă ajutor în ispite și în nenorociri, iară spiritele necurate fug de el, dupăcum ne mărturisește sf. evanghelist Marcu (16, 17). Prorocii Vechiului Testament îl numesc pe Isus acest „Emanuel”, ceea ce înseamnă pe românește: „cu noi este Dumnezeu”.

În aceeași zi biserica noastră mai sărbătorește și *moartea sfântului și Marelui Vasile*, în tâmplată la anul 379 după Hristos. De aceea se face în ziua aceea liturgia Marelui Vasile, care este mult mai lungă decât cea obișnuită, adică a sfântului Ioan Gurădeaur.

Sărbătoarea Tăierii împrejur este tot deodată și *Anul nou civil*, pentru că anul nou bisericesc începe la 1 Septemvrie. Sfânta noastră biserică ne îndeamnă cu acest prilej, să începem anul în numele lui Isus și să ne tăiem și noi împrejur „cu tăierea împrejur nefăcută de mână, care e desbrăcarea trupului păcatelor cărnii” (Coloseni 2, 11), căci numai așa vom avea fericire în anul nou. Mai înainte anul nou începea la Crăciun, abia Papa Inocențiu al XII-lea a dat poruncă, la anul 1691, să se înceapă anul nou în ziua de 1 Ianuarie.

Fiii lumii acesteia petrec noaptea de Sânvâșii în beuturi și în petreceri neiertate. Creștinul adevărat însă încheie anul în rugăciuni, mulțumind lui Dumnezeu pentru binefacerile primite și cerând darul și ajutorul Spiritului Sfânt pentru noul an.

Boboteaza.

La 6 Ianuarie avem praznicul Bobotezii, sau *Arătarea cea sfântă și dumnezească a Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Hristos*, grecește: Epifania. Se numește Arătarea Domnului, pentru că atunci s'a arătat mai întâi Domnul poporului și tot atunci s'a arătat mai întâi pe pământ Sfânta Treime: Dumnezeu Tatăl a mărturisit adică pe Hristos de Fiul său, Dumnezeu Fiul se afla în râul Iordanului, iar Dumnezeu Spiritul Sfânt s'a arătat în chip de porumb. Se mai numește și *ziua luminării*, pentru că în ziua aceea se botezau „cei către luminare”, adică cei pregătiți pentru sfântul Botez.

Pentru acest praznic mare credincioșii se pregăteau în vechime cu priveghere. Încă din ziua de 2 Ianuarie biserica le aducea aminte că se apropie marele praznic. În noaptea premergătoare Bobotezei vechii creștini priveghiau și petreceau în rugăciune, în psalmi și cântări până dimineața. Noi ne pregătim pentru această mare zi prin ajun. Dacă ajunul Botezului ar cădea pe Sâmbăta ori Duminică, ajunul se ține Vinerea, fiindcă în biserica noastră Sâmbăta și Duminică nu se ajună, ci se postește numai. În ajunul Bobotezii nu este liturgie, ci se cetească ceasurile împărătești din Ceaslov.

În ziua de Bobotează se face *sfîntirea cea mare a apei*, la care preotul rostește cele mai frumoase și mai înălțătoare rugăciuni. Această sfîntire se face la vreun râu ori fântână, cu mare paradă. La București patriarhul aruncă cu acest prilej crucea în râul Dâmbovița, iară un credincios se aruncă după ea și o scoate. La această paradă ia parte și Familia Domnitoare.

Despre apa binecuvântată la Bobotează spune sfântul Ioan Gurădeaur, „că ea nici după vreme îndelungată nu se strică, ci rămâne proaspătă peste întreg anul, și adeseori și după doi ori trei ani e proaspătă, ca și cum ar fi scos-o azi”. În ziua de Bobotează e deslegare la toate.

Când și cum se botezau creștinii cei vechi?

Astăzi copiii se botează a opta zi după naștere. Ceice amână botezul copiilor mai multă vreme, fac foarte rău și-și iau pe suflet o răspundere grozav de mare. În vremea veche nu era așa. Atunci se întorceau la creștinism de regulă oameni vrăstnici, a căror viață este mai sigură decât a copiilor mici. Fiindcă apoi acești păgâni și Iidovi de odinioară prin sfântul Botez erau primiți părtași și membri ai familiei creștine, botezul lor se făcea cu mari ceremonii și la zile însemnate, ca la Paști, la Rusalii și la Bobotează.

La Paști se botezau creștinii cei vechi, fiindcă nici Botezul nu este altceva decât o înviere, o înviere din păcate. La Rusalii a botezat sfântul Petru peste 3000 de credincioși și tot atunci s'a coborât și Spiritul Sfânt peste sfinții apostoli. Iară fiindcă prin sfântul Botez se alungă diavolul de lângă cel botezat, făcând loc Spiritului Sfânt, creștinii cei vechi botezau mai ales în această sfântă zi. În părțile răsăritene se boteza apoi mult la Bobotează, fiindcă atunci s'a botezat și Domnul nostru Isus Hristos în Iordan, de către sfântul Ioan. De atunci a rămas în biserica noastră cântarea care se cântă în loc de „Sfinte Dumnezeule” la sărbătorile împărătești: „Căți în Hristos v'ați botezat, în Hristos v'ați și îmbrăcat, Aliluia”.

Începând cu veacul al nouălea, când cele mai multe popoare erau deja încreștinate, botezul se făcea de regulă îndată după naștere, și anume în ziua a opta, fiindcă atunci s'a tăiat împrejur și Mântuitorul nostru.

Înainte de Botez însă creștinii cei vechi

Marele potop din Ardeal.

— Crăciun cu revărsări de ape. — In sărbătoarea bucuriei sute și mii de creștini au plâns. — In loc de colinzi, șivoale turbate și groază. —

Jalnice sărbători a avut de data asta țara Ardealului. Mâna sorții ne-a lovit peste măsură. Chiar când se pregăteau creștinii mai în liniște de sfintele sărbători, s'au răscolit zările și ne-au trimis vânturi neobișnuit de calde, cari au topit zăpezile și au pornit șivoalele nemiloase. Și când copilașii noștri așteptau cu mai multă bucurie să vie colindătorii, a venit mânia apelor și a făcut din văile Ardealului o mare largă, lungă și cutropitoare.

Sute de comune au fost revărsate de valurile tulburi și mii de familii s'au sbruciumat în groaza morții. Părea că a căzut peste Ardeal al doilea potop, totatât de înspăimântător poate, ca și cel dintâi. Am văzut cu ochii noștri un astfel de ținut înecat de valuri. Am auzit strigătele de desnădejde ale nenorociților, pe cari apele li scoteau din căsuțele și din avutul lor. Și am rămas zdrobiți de atâta vaer și durere. Părea că stăm față la sfârșitul veacului.

Noroc oă mila dumnezească a lăsat să treacă de grabă dela noi acest pahar, căci altfel sărbătorile acestui sfânt Crăciun erau un cântec jalnic de prohod pentru atâtea ținuturi ale frumosului Ardeal.

Dar să lăsăm să grăiască veștile dureroase și triste.

Intorsătura vremii.

Zăpezile celea mari, căzute cu o săptămână două înaintea sărbătorilor, n'au fost par'că a bună. Prea se lăsaseră deodată și prea o începuse gerul cu nemiluita. Credeam că vom avea o iarnă cumplită, care s'o țină una, până în cap de primăvară. Când colo, Duminecă și Luni, în săptămâna Ajunului, vântul dela Miazăzi a fărâșmat puterile gerului și ne-a adus șiroaie de

ploaie caldă de vară. Zăpezile s'au topit fără veste și apele au umplut toate pâraiele dealurilor.

Vremea a ținut tot așa, cu ploi și cu vânt cald, până în Ajun, când s'a întâmplat o minune și mai mare. S'au ridicat nori negrii de vară, din cari țigneau fulgere și tunete ca în luna lui Cuptor. Și s'au arătat *curcubeu* pe ceriu. Nici cei mai bătrâni oameni n'au mai pomenit să *tune și să fulgere în Ajunul Crăciunului*. Spun veștile, că pe alocuri, prin județul Hunedoarii de pildă, a căzut și piatră cât alunele. Curat ca în vremea secerii.

Inceputul potopului a fost însă *Marți dimineața*, în săptămâna Ajunului. Celea dintâi știri triste au sosit dela *Arieș*, din ținutul Turzii.

Prăpădul din Câmpia Turzii.

Scriitorul acestor șire a făcut Luni noaptea un drum la Cluj, cu trenul. La ducere n'a fost nici un năcaz. Podurile liniei ferate au fost toate bune și *Arieșul* curgea liniștit și blând pe sub podul de fier dela Ghiriș. Nici urmă de mânia apelor. Marți noaptea însă, când a fost la întorcere, în gară la Cluj se vorbea de ceva necaz la *Arieș*. Ceferiștii nu știu însă să spună nimic hotărât. Trecem *Arieșul*, nu-l trecem?, — nu se știa.

Când am ieșit însă dintre dealuri spre Câmpia Turzii, trenul se oprește. La podul de fier de peste *Arieș* o comisie de ingineri ținea sfat înaintea locomotivei și se frământau: poate trece trenul, nu poate? Ingerii au zis că se poate. Și l-am trecut. Pe locomotivă două faole aprinse luminau calea. Trenul megea pe pipăite.

În mijlocul podului, ne-am putut da seama și noi, călătorii, de mărimea primejdiei. Apele *Arieșului* văjăiau cumplit și spuma valurilor spăla blanele podului. Năcazul nu era însă la acest pod de fier de peste *Arieș* ci la unul mai mic, aproape de gara Ghiriș. Pe acesta nu l-a

trebuiau să se pregătească pentru taina aceasta mare. Mai întâi se anunțau la episcopul. Acesta le punea mai multe întrebări. Dacă-l afla de vrednic, îi punea mâna pe cap, îi făcea semnul sfinte cruce pe frunte și pe piept, iară în gură îi punea un drobuț de sare, pentruca să fie păzit de putrejunea păcatului. Acești păgâni sau jidovi, primiți de episcop la sfântul Botez, se numeau *catehumeni* sau chemați. Chemații aceștia trebuiau să învețe doi ani de zile toate învățăturile creștinești, cuprinse în Vechiul și Noul Testament precum și cele 10 porunci dumnezeiești și cele 2 ale iubirii lui Dumnezeu și a deaproapelui. Ei în biserică nu puteau intra, ci stăteau în tinda bisericii, și nu puteau asculta decât partea începătoare a sfinte liturgii până după evanghelie. Când rostea diacnul cuvintele: „Câți sunteți chemați ieșiți, cei chemați ieșiți, câți suuteți chemați, ieșiți, ca nimenia din cei chemați” — toți aceștia trebuiau să iasă din biserică, fiindcă lor nu le era permis să asculte mărturisirea credinții sau Credeul. Dupăce treceau cei doi ani de învățatură acești păgâni ori jidovi mergeau din nou la episcopul, care rânduia un preot, ca să le țină predici în fiecare zi. În cele 40 de zile ale postului mare ei trebuiau să postească, să ajune și să-și spună regulat păcatele episcopului. În vremea aceasta ei se numiau „*cei către luminare*”, pentrucă nu peste mult aveau să primească lumina Spiritului Sfânt. Tot în vremea aceasta de pregătire diaconul rânduit de episcop sufla asupra lor, arătând prin aceasta apropiata venire asupra lor a Spiritului Sfânt; le cetea rugăciuni de scoaterea dracilor, pentruca să alunge din jurul lor pe necuratul; le uda urechile și nasul cu scuiat, arătând prin aceasta, că ei nu penste mult trebuie să-și deschidă urechile pentru a asculta învățăturile de viață făcătoare ale Domnului; le ungea spatele și pieptul cu unt de lemn, arătând prin aceasta că Domnul Hristos le va ușura purtarea jugului greu al acestei vieți. În săptămâna mare apoi îi învățau cele ce trebuiesc știute de toți creștinii despre Sfânta Treime, Credeul și Tatăl nostru. Numai astfel pregătiți se puteau apropia de sfântul Botez, pe care-l primeau cu mare ceremonie, înaintea întregii adunări creștinești. Părintele Iuliu.

Foița „UNIRII POPORULUI”.

La Anul Nou.

An Noul Copil cu ochi frumoși
Ca zările senine,
Pe-a noastre plaiuri strămoșești
Să fi venit cu bine!
Cu șoapta-ți de copil blajin
Și plină de iubire,
S'alini al sufletului chin
Și-a inimii mahnire.

An Noul Crai vesel, pogorît
Din zarea cea albastră,
Comori de trainici bucurii
S'aduci în țara noastră.
Pe-al nostru plaiu să sameni flori
De gingașă iubire
Să crească dragostea între frați
Și buna învoire.

An Noul Viteze Făt-frumos
Cu scutul de aramă
Zdrobește-al dezbinării val
Și al urii zid îl sfarmă;
Aprinde'n noi un foc nestins
Și flăcări de iubire
In inimi pace să ne-aduci
Și'n suflete unire!...

Nicolae Ș. Ioanăș.

Fiul risipitor.

Era odată un om bogat, care avea șapte, opt moșii, două trei rânduri de case, magazii, și avea numai un fecior. Feciorul acesta se luase de craișlac, nu asculta părinții. Într'o zi moșul zise babii: „babo, să-i punem niște bani deoparte, că acesta pierde moșii, pierde tot. Așa să facem”. Au chemat un maistor, a scobit grinda casei și a băgat bani mulți acolo: aceea fără știrea băiatului.

S'a întâmplat că a murit baba și a rămas moșul.

— Mă băiete, mă, tu o să pierzi tot, mă! îi zise moșul.

— Taci din gură, hârcă bătrână, caută-ți de bătrânețe! îi zicea fiu-său.

— Mă băiete, cu capul acela al tău, văz eu că n'ai s'ajungi bine, o să vie vremea să te spânzuri, dar măcar odăița să n'o vinzi — când vei vedea că toți rād de tine și nu vei mai avea nimic, să te agăți de grinda asta, să-ți faci seama singur, decât să fi de răsul lumii.

Ți-ai găsit fiul său să fie seamă vorbele lui tată-său! El tot ce știa făcea, pe o ureche intra și pe alta ieșea.

După moartea lui tată-său n'a trecut vreme multă și el tot petrecând, ba cu unul ba cu altul, a pierdut tot, rămăsese fără nimic, nici ce mânca n'avea, nici ce mbrăca.

Acum își aduse el aminte de vorbele lui tată-său și zicea: „unde sunt banii aceia ai lui tata, cum aș mai ști să-i păstrez”. Dar de unde, că era prea târziu,

Auzind că un boer dă banii pe muncă la bătaia porumbului, s'a dus să ia și el bani d'acolo în rând cu alți golani, căci și el acuma era în rândul golaniilor.

Când să se scrie și el, îl întrebă boeru, cum îl chiamă și al cui este. El spuse, iar boerul a început să răză de el, să-l ocărăască și să-l injure, că știa câtă avere îi rămăsese dela părinți și acum ajunsese în rândul golaniilor, pe toată o risipise.

A luat banii cu chiu, cu vai, și s'a dus acasă.

Când a venit vara, a strigat boerul să se ducă la muncă.

El de frică, de rușine, să nu fie iar batjocorit, își aduse aminte de vorbele lui tată-său și zise: „unde sunt banii, c'aș ști eu facel”. Și-a pus în gând să se spânzure. Puse un scaun, să sui pe el, puse un ștreang pe grinda casei și când puse capul și trase de ștreang, grinda s'a rupt, fiind șubredă, și banii ciurr!, grămadă'n capul lui.

— Bogdaproste lui bietul tata, că bine mă'nvăța el, dar eu n'aveam cap!

D'aci înainte băiatul nostru s'a înțeleptit, i-a venit minte, a luat alte moșii și-a făcut averea la loc.

mai trecut trenul. Ci l-am trecut numai noi, călătorii, unul câte unul, pe-o sfarghie de scândură tremurătoare, pe sub care se învălurau șivoie turbate. L-am trecut cu moartea în sân. Un pas greșit, o poticnire, ar fi însemnat perire sigură!

La lumina faclelor am putut vedea măcar în parte, groaznicul potop. Toată Câmpia Turzii, din dealurile Chindrișului, până la Hărăștăș, tot o mare furioasă și sbuciumată. Sloi peste sloi și vârteje. Fabricile celea mari dela Ghiriș, dela dreapta liniei ferate, erau toate sub apă. Se vedeau coperișe de case plutind pe apele nămoioase, printre ghețuri; alte căsuțe țărănești erau cuprinse până deasupra ferestilor și gemeau strânse de furia valurilor. Unde vor fi nenorociții lor stăpâni?

În satul Ghiriș, jalea și mai mare. Auzim că satul jumătate e cuprins de ape și unele case au fost rase cu totul de pe fața pământului. Sătenii toți stau gata de fugit la dealuri. Plâng și se tânguie, ca la ziua de apoi. Ce sărbători vor avea acești bieți creștini?

Am aflat mai târziu, că potopul a fost cumplit și la Turda. O parte de oraș, întreagă a fost revărsată. Au fost și acolo întâmplări ne mai pomenite. Oamenii îngroziți s'au pierdut capul și plângeau îngroziți pe coline și pe dealuri.

La Ghiriș a treia zi s'a înecat la podul cel mic un soldat unguț, care a făcut nesocotința să treacă cu capul a mână pe unde nu era îngăduit. Spun martorii dela fața locului, cari au văzut potopul ziua, că veneau pe Arieș case întregi, vite moarte, scule din case, și chiar și oameni.

Revărsările Someșului.

Ne mai puțin îngrozitor a fost potopul de pe valea Someșului. Satele din sus de Cluj au suferit pagube înspăimântătoare, ca la Gilău, Suceag și Baciu. La Cluj sloii de ghiață au rupt un pod bătrân de-o sută de ani. Mult au suferit și satele dela Cluj din jos, spre Gherla, până la Dej.

Dela Teiuș la Arad.

Cumplete sărbători au avut și o parte dintre locuitorii Teiușului. S'au umflat apele pă-

D'abia atunci a băgat el de seamă că părinții lui s'au gândit bine pentru el și i părea rău, că n'a ascultat de cuvântul lor dela început.

Jurământul strâmb.

Un om avea o oaie de șapte ani și nu mai făta. El văzând așa, o luă și o duse într-o pădure deasă, lăsându-o acolo. Atunci oaia se duse prin păduri, unde se întâlni cu o vulpe. Oaia îi zise vulpii: „hai să ne prindem frați de cruce”. Atunci vulpea zise către oaie:

— Hai înspre sat.

— Nu merg în spre sat, c'am venit de acolo.

— Apoi atunci hai prin păduri.

— Hai!

Și ducându-se prin pădure se întâlnesc cu un lup: „hai să ne prindem frați de cruce”. Lupul se prinse. Apoi zise vulpea:

— Pe oaie s'o cheme cumătra Paraschiva, pe mine cumătra Ileana și pe dumneata cumătru Grigore.

— Bine, zise lupul, fie așa.

Apoi câteși trei pornesc spre sat după vânat. Vulpea intră într-o ogradă și începu a se învărti pe lângă cotețul cu găini; lupul și oaia rămân în drum. Lupul începu să încerce pe oaie cât e de grasă. Oaia începu a behăi și a răcni. Vulpea se întoarse să vadă ce-i și

răului dinspre Munții Apuseni și au revărsat părți din comuna Teiuș, cari de sute de ani nu se pomeneste să mai fi fost inundate. Soldații pioneri sosiți dela Alba Iulia. Într'ajutorul locuitorilor, ei înșiși au pățit o nenorocire. S'a răsturnat luntrea cu dâșii, încât au fost siliți să se mântuie prin sălci și pe unde au putut. Fiereste, trenul spre Arad s'a oprit din ziua cea dintâi a potopului. Pe linia Arad, spre Radna, chiar și a treia zi de Crăciun, trenul avea într'un loc o întrerupere de 10 kilometri.

În Bihor și la Tisa.

Mari revărsări de ape au fost și pe la Oradea mare și prin Bihor. Linia de tren dintre Oradea — Arad, a fost cutropită. Mulți oameni mai ales soldați cari voiau să meargă de sărbători acasă, au mâncat Crăciunul pe la Salonta-mare. Pagubele pricinuite de potop în acelea părți nu se pot socoti încă. Vești grozave au sosit și dela Tisa și de prin Sălaj. Se plâng amar și Bucovinieni. Au avu și ei partea lor de potop cumplit.

Pagubele pricinuite de ape în tot Ardealul se ridică, chiar și după socoțile făcute în pripă, la mai multe miliarde. S'au pustiit sămănăturile de toamnă pe ținuturi necuprinse. S'au dărîmat case, s'au stricat comune, nutrețe gospodării înfloritoare. Au rămas mii și mii de familii peritoare de foame în cap de iarnă, fără adăpost și fără o haină de încălzit. S'au înecat vite și oameni. Cetim că guvernul a luat toate măsurile, ca locuitorii cei mai năpăstuiți să fie ajutați cu bani și cu hrană.

Doi ministrii au fost la fața locului, la Arad și prin Bihor, și au dat porunci de ajutorare.

Celea mai mari pagube le-a avut însă Statul. Căci stricăciunile suferite de căile ferate și de șosele, de drumuri, sunt cumplete.

În toată Europa a fost așa.

Telegramele sosite din străinătate spun, că aproape întreagă Europa a avut sărbători înfricoșate. A tunat și a fulgerat și prin țările Apusului la Crăciun. A bătut și ghiața. Grozav de tulburate au fost mai ales mările, astfel că vre-o trei zile toate vapoarele au fost silite să-și amâne plecările. Celea din largul mărilor nu s'au

zice către lup: „de ce te apuci să rupi cojocul cumetrii Paraschiva?”

Lupul a început a se jura că ferit-a sfântul, nu. Vulpea zise:

— Nu te cred, cumetre Grigore, că doar te-am prins când era să-ți înfigi colții în cumătra Paraschiva.

— Zău că nu, mă jur pe ce vrei, cumătră Ileană!

— Hai jură! zise vulpea.

Și merg cu toții în ogradă unde era un lemn gros de stejar puțin despicat și cu o pană în despicătură, pe care se căsnise un om să-l despice și l-a lăsat așa.

— Vără laba ici și jură, zise vulpea.

— Iacă jur, cumătră Ileană, dacă nu mă știu vinovat, jur! Și vâri lupul laba în despicătură. vulpea scoase binișor pana, despicătura se strânse și-i prinde laba lupului înăuntru. Lupul a început a chelălui: chelălău! chelălău! Dar vulpea îi zise: „vezi, cumetre Grigore, bătaia lui Dumnezeu pentru că ai jurat strâmb. Rămâi sănătos, că noi ne ducem”. Și s'a dus oaia și cu vulpea în pădure, iar pe pielea lupului trebuie să fi luat omul vre-o cinci sute de lei.

Frați săteni, țineți minte, gazeta voastră e „Unirea Poporului”

putut apropia de porturi, că le-ar fi izbit valurile de stânci și de diguri. Câți oameni s'or fi pustiit cu corăbiile pe mări, încă nu se poate ști.

Auzind acestea știri te întrebi: oare n'a fost acel potop de Crăciun un semn dela Dumnezeu că oamenii și popoarele să mai lase lăcomiile și dușmăniile cele multe și să se mai gândească, măcar în sărbătorile celea mari, și la sufletele lor, cari dela război încoace stau tot sub potopul cumplit al răutății de tot felul?

DE PRIN SATE.

Mare nenorocire de tren.

Înainte cu două zile de sfintele sărbători ale Crăciunului s'a întâmplat, din negrija unui acar, o mare nenorocire de cale ferată pe linia Arad și Oradea mare. La intrarea trenului accelerat dela Oradea în stația sf. Ana, din pricina unei schimbări greșite a acului care îndreaptă trenul pe linia care trebuie să intre, acceleratul s'a lovit, cu mare putere, într'un tren de marfă care aștepta în gară pe linia pe care fusese îndreptat trenul care venia dela Oradea.

Ciocnirea a fost atât de puternică încât mai multe vagoane dela trenul de persoane s'au făcut toate tânduri, zdrobind pe cei dinlăuntru. Mai mulți călători au fost greu răniți. Între răniți se găsea și renumita noastră cântăreață dela Cluj, dna Lia Pop. Dela Arad au venit în ajutor numeroase automobile cu mai mulți doctori cari au ajutat pe răniți și i-au dus să-i îngrijească la Arad. Până acum nu se știe nimic despre starea nenorociților călători. Între fericiții, rămași neatinși, este și prefectul tipografiei noastre, Păr. Vasile Suciu.

Un binefacător al Poporului.

Tiha Bârgăului, 2 Dec. 1925.

Stimate Domnule Redactor.

Vă rugăm să binevoiți a publica în prețuita DVoastră foie mai jos adusa mulțămintă.

Subsemnații plugari din Comuna Tiha-Bârgăului, județul Năsăud, venim de-a exprima pe aceasta cale Mult stimatului domn Virgil N. Ionescu, fost judecător și astăzi avocat în Șarul Dornii, mulțămitele noastre — pentru plățirea alor 5 abonamente în anul acesta 1925 pentru noi la prețuita foie „Unirea Poporului”. Bunul Dumnezeu să-l țină mulți ani în deplină sănătate și fericire.

Mulți dintre bogătașii noștri ar putea lua pildă dela acest darnic domn.

Ioan Șut I. Dumitru, Păvălean Ștefan, Vasile G. Popp, Ion Pop al. Simion, Ilieș Ioan.

Un Maramurășan la Blaj.

Breb, la 21 Dec. 1925.

Aduc la cunoștința tuturor cărturarilor și cetitorilor români, că la 19 Noemvrie am fost în Blajul laudat de toți Români, să vadă e vrednic Blajul de atâta laudă? Am aflat că e vrednic chiar și de mai mare laudă. Acolo când am sosit, mai întâi m'am adresat dlui Alexandru Lupeanu-Melin, care m'a primit cu mare bucurie și m'a însoțit pela toate lucrurile cele mai însemnate din Blaj. Cine voește să-l cunoască să știe că d. Lupeanu e directorul gazetei „Unirea Poporului” și profesor la școalele din Blaj. Po mul se cunoaște după roade și omul după faptă. Vă rog, iubiți cetitori, cetiți cu luare aminte cărțile lui și îl veți cunoaște. Că urmează pilda Mântuitorului care a zis „Cel ce va face și învăța, mare se va afla întru împărăția mea”.

Domnul director a arătat cătră mine dragoste împreună cu fapte. Mi-a arătat toate în Blaj, m'a dus la Bibliotecă Seminarială, mi-a dat în dar mai multe cărți. Prețul cărților ar fi ca una sută lei, însă învățătura din ele e mai scumpă decât toată avuția lumii. Mi-a dat »Cărțile Bunului Creștin«, cari cărți ar fi bine să nu lipsească din casa nici unui creștin. Că având creștinul aceste cărți ar avea o adevărată Biblie și ar putea ceti ori și când și ori unde face omul puțin repaos. Poate avea câte-o cărțică în buzunar și poate ceti câte un capitol.

Ori cât ar fi omul de sărac, ar putea avea aceste cărțicele în casa sa și dacă toții cetitorii ar avea aceste cărți și ar face cele scrise în ele, ar purta cu adevărat frumosul nume de »bun creștin«. Aveți bunătate iubiți cetitori, cari încă nu cunoașteți Cărțile Bunului Creștin, procurați-le să vă înfrumusețați sufletul și biblioteca cu aceste cărți folositoare și de suflet mântuitoare. Le cetiți și le răspândiți în popor.

Cetiți și Noul Testament de Dr. Ioan Bălan, o carte foarte bună pentru tot creștinul adevărat, până când Măriasa Păr. canonic Dr. Ioan Bălan pune sub tipar Biblia Testamentului Vechiu, cetiți cu pacință și luare aminte Biblia Testamentului Nou.

*Pășiți cetirea,
Ca să ajungeți fericirea.
Cetirea cu luare aminte
Îl face pe om cuminte
Căci omului cu învățatură
Îi curge miere din gură
Și trăește fericit
Viața lui pe pământ
Și dincolo de mormânt.
Iar omul neînvățat
E azin împovorat,
Ori și cine îl lovește
Nu ști alta fără răcește.*

Al tuturor iubitorilor de cetirea sfintei Scripturi și a cărților sus numite de binevoitor George Cupcea, plugar

Urmările lăcomiei de avere.

Micăsasa, 16 Dec. 1925.

În seara zilei de 11 Dec. 1925 văduva Fira Pinciu n. Boariu din Micăsasa, în etate de 55 ani, a fost sugrumată și omorâtă în casa proprie din mijlocul comunei, de către Nicolae Tarna de 18 ani din comuna Lodroman.

Numita, după secționarea ordonată de parchetul din Alba-Iulia, a fost înmormântată în 13 Dec. 1925. Făptuitorul a fost descoperit în ziua de 14 Dec. la Blaj, de către junele Niță Dengehel din Micăsasa și predat jandarmăriei. Făptuitorul spune că la făptuirea omorului a fost îndemnat de ginerele răposatei și tatăl său, Dumitru Păcurar-Lăbău, din Micăsasa.

Spune că tocmai în seara aceea Dumitru Păcurar Lăbău l-a îndemnat să o omoare, promițându-i ca răsplată 8000 Lei precum și loc ca să-și edifice casă aci în Micăsasa și 1 jug de loc la hotar. După aceste făptuitorul a luat cina cu îndemnătorii cari i-au dat 1000 Lei, rămânând ca șapte mii să primească după săvârșirea crimei. — Ginerele Dumitru Păcurar i-a dat ucigașului o cărpă cu care să-i astupe gura, ca să nu poată striga și așa apoi a săvârșit crima, sugrumându-o.

Văduva Fira Pinciu posedă o avere frumoasă și după căsătoria unicei sale fiice, săvârșită în 3 Maiu 1925, ginerele său dimpreună cu tatăl său Dumitru Păcurar-Lăbău, râvnind la averea ei, în repetite rânduri s-au năpustit asupra ei, i-au eules bucatele de pe câmp și din vii, i-au dus nutrețul din curte, toate fără voia ei.

Făptuitorul Nicolae Tarna și Dumitru Păcurar tinărul, ginerele răposatei, sunt acum în mâna parchetului din Alba-Iulia. Dumitru Pă-

curar-Lăbău e pe pat, spune că e bolnav, dară soția sa, despre oare făptuitorul spune că ea însăși i-a numărat și i-a dat în seara aceea, 1000 de Lei, e acasă.

Omorul a făcut mare valvă atât aci, cât și în toate comunele din jur.

DEMETRIU BOARIU, paroh român unit.

Moții la M. Sa Regele.

Se știe, că o delegație numeroasă a moților a plecat la București să se plângă celor mai mari, că n'au drumuri, n'au păduri și cer să li-se facă dreptate. Delegația moților a cerut să fie primită și de cătră M. S. Regele, să-și arate și înaintea Măriei Sale plângerile lor îndreptățite. Moții și-au cuprins păsurile lor într-o scrisoare pe care au înaintat-o M. Sale Regelui, care le-a făgăduit că se va îngriji cu toată bunăvoința de soarta lor amărită și năcăjită și va îndemna pe mai marii țării, să le facă dreptate deplină.

Moții s'au întors împăcați în suflet și cu mari nădejdi că dreptatea așteptată nu va întârzia.

Doi canonici din Blaj distinși de Papa.

În ziua de Crăciun I. P. S. Mitropolitul Vasile a poruncit să se cetească în catedrala din Blaj două scrisori, sosite dela sfântul Părinte dela Roma, prin cari doi vrednici canonici dela Blaj, Părinții Iosif Hossu și Dr. Ambrosiu Cheșianu au fost ridicați la rangul de prelați papali.

Marea distincție pe care au primit-o acești canonici, la recomandăția I. P. S. Sale, au și vrednicit-o, pentru că amândoi au muncit o viață întreagă în folosul bisericii.

Ilustrisimul Iosif Hossu s'a născut la anul 1850 în Milașul mare. Școlile și le-a urmat la Târgu-Mureș, Năsăud, Bistrița și Cluj, iară seminarul teologic la Blaj. A fost mai întâiu preot la Turda-Veche, apoi profesor și mai târziu directorul liceului din Blaj, iar din 1888 canonic. Câtăva vreme a administrat moșiile preoțești dela Blaj, iară din anul trecut este vicarul mitropoliei.

Ilustrisimul Dr. Ambrosiu Cheșianu este născut la 1863 în Ercea, și-a făcut învățătura la Târgu-Mureș și Blaj, iar teologia la Budapesta, unde a învățat și meșteșugul profesoriei. De acolo merge la Cluj, unde este numit asistent lângă profesorul de universitate. În 1891 vine profesor la Blaj, și mai apoi ajunge director și canonic. Astăzi conduce administrarea averilor bisericești și este și vicar al mitropoliei.

Toată lumea, care a fost de față în catedrală cu acest prilej, a rămas foarte încântată de aceste distincții, iară corul teologilor a cântat »mulți ani«.

Dorim și noi acestor oameni de seamă, cari amândoi i-au fost profesori I. P. S. Sale, ca bunul Dumnezeu să-i țină întru mulți ani fericiți.

O danie de un milion pentru »Institutul Recunoștinței«. Sărbătorile Crăciunului au adus o nouă solie de bucurie pentru școlile Blajului. Consiliul de ministrii, la îndemnul ministrului Al. Lăpedatu, a votat un ajutor de un milion de Lei pentru »Institutul Recunoștinței«. Faptă românească a dlui ministru Lăpedatu și a celorlalți ministri e vrednică de toată lauda. »Institutul Recunoștinței« le va încreta cu recunoștință numele și fapta, ca ale unor vrednici fi ai neamului cari și-au dat seama cât dădorește neamul Blajului pentru lumina și învățătura răspândită prin școlile lui asupra neamului întreg, vreme de aproape două veacuri.

Școlile Blajului vor continua pe același drum pe care l-au bătătorit aproape două sute de ani în muncă cinstită, națională și creștinească. Drumul acestor școli nu duce cu cotituri, ci merge drept înainte, vărsând lumină și învățatură în urma lor!

Știrile Săptămânii.

An nou fericit dorim tuturor cetitorilor și binevoitorilor gazetei noastre. La mulți ani!

Deschiderea institutului de orbi dela Oluj. Vineri, în 18 Decembrie s'a deschis la Cluj institutul orbilor. La sărbătoarea deschiderii institutului a luat parte și Alteța Sa Principesa moștenitoare, precum și dl M. Săveanu, ministrul sănătății publice.

Sf. Sa episcopul Ivan al Clujului a făcut sfințirea apei, stropind cu apă sfințită întreg institutul care va avea să adăpostească pe nenorociții orbi, lipsiți de lumina binefăcătoare a ochilor.

Din prilejul acestei serbări corul orbilor a cântat un frumos cântec național care a mișcat adânc pe toți cei de față. A. Sa Principesa Elena a cercetat întreg institutul și a stat de vorbă cu toți orbii, mângâindu-i cu vorbe dulci și mângâitoare.

Noul institut de binefacere va purta numele A. Sale Principesei Elena, ca un semn de vădită recunoștință pentru numeroasele binefaceri ale Familiei noastre Domnitoare.

Sărbătorile Crăciunului au fost cât se poate de drăguțe la Blaj. În ziua întâie a slujit și predicat I. P. S. mitropolit Vasile în catedrală, iară a doua zi în biserica parohială.

Vânt năpraznic în Constanța. O furtună năpraznică, cum nu s'a mai pomenit de zeci de ani, s'a abătut asupra orașului Constanța, vestitul oraș de lângă Marea Neagră. S'au dărâmat până în fața pământului 16 case și încă alte multe case s'au ales fără coperișe și cu ferestre sparte. Par'că era să fie sfârșitul pământului, așa vreme de urgie se abătuse asupra orașului că a băgat în groază pe oameni și a pricinuit atâta pagubă în casele și avuțiile lor!

Un soldat curajos se luptă cu un lup. Soldatul Ionașcu Vasile venind călare de-acasă din Rădulești spre Focșani, la regiment, a fost atacat în zorii zilei de un lup. Dar soldatul nu s'a speriat și când să sară lupul asupra lui și-a scos baioneta și s'a apărat voinicește și apoi cu câteva focuri de revolver fiara a fost ucisă, scăpând de primejdie și calul și călărețul. Brav soldat!

Mohamedani cari trec la creștinism. De o vreme încoace mai mulți mohamedani cari trăesc prin satele Moldovei au cerut să treacă la legea creștină. Botezul lor s'a făcut la Crăciun de către Mitropolitul dela Iași.

Tăiat de tren în gara Blajului. În ziua întâi a Crăciunului, în gara Blajului, o locomotivă a prins sub roatele sale pe acarul Ștefan Nemeș pe care l-a sfărțicat în 14 bucăți. Nenorocitul acar tocmai în clipa aceea își lua rămas bun dela cumnatul său mașinistul Molnar, care pleca cu trenul pe Târnava mică și n'a băgat de seamă, în zuruțul trenului, că venia în spre el locomotiva care l-a prins sub roate și l-a omorât pe loc. Negre sărbători au avut văduva și părinții lui nemângâiați!

Ungurii s'au apucat de făcut bani falși. A fost descoperit la Budapesta un domn mare, care de mai multă vreme se ocupă cu falsificarea francilor francezi. Domnul se numește Mészáros Gyula și are la spate o bandă întreagă.

Noua împărțire a Banatului. Noua reformă administrativă intră în vigoare cu 1 Ianuarie 1926. Intreagă țara a fost împărțită după noul plan al reformei administrative. Rămăsese numai Banatul să se împartă mai târziu. Noua împărțire s'a făcut acuma. În loc de 2 județe, vor fi trei și anume: Județul Timiș-Torontal cu capitala Timișoara; județul Carașului cu capitala Lugoj și noul județ al Severinului, cu capitala Oravița.

Haite de lupi prin întreagă Basarabia. Din felurite părți ale Basarabiei vin mereu știri de prădăciuni mari în vite, pricinuite de haitele de lupi flămânzi, cari colindă prin Basarabia ca la ei acasă. S'au luat întinse măsuri de pază împotriva lor, dar par'că răsar din pământ alte rânduri de lupi, cari se iau la harță și cu vânătorii și greu răsbesc ca ei să-i alunge de prin apropierea satelor, ca să scape pe bieții oameni de primejdia lor.

Mandate postale pentru trimiterea banilor de abonament, vom alătura la numărul viitor. Rugăm atuuici pe toți abonații noștri să-și înnoiască abonamentele, ca să nu fim siliți a le intrerupe trimiterea regulată a gazetel.

O italiancă a născut deodată 6 copii. Din Roma vine o ciudată veste despre o italiancă cu numele Ana Gallardo care a născut deodată 6 copii, trei feciori și trei fetițe cari sunt deplin sănătoși împreună cu mama lor veselă și voinică.

Passici, primministruul Iugoslaviei, de 80 de ani. În 20 Decembrie, Passici, primul ministru al Iugoslaviei a împlinit 80 de ani. Din acest prilej toate gazetele și întreaga țară l-au sărbătorit cu multă însuflețire pe bătrânul bărbat de stat.

Doi soți mor înăbușiți într-o casă care arde. În noaptea Crăciunului s'a aprins casa soților Victoria și Constantin Ana din satul Topolița din Moldova, căsătoriți de aproape numai 2 luni.

Fiindcă era noapte, focul n'a fost văzut de nimenea, decât târziu de tot, când cuprinsese toată casa și când nu se mai putea scăpa nimica.

Adunându-se lume multă ca să stângă focul, și nevăzând pe stăpânii casei, au intrat câțiva oameni în casă, găsindu-i pe amândoi morți în pat.

Se crede, că seara au astupat coșul sobei, fără ca focul să fi fost trecut bine, cu niște cărpe cari au luat foc și dela ele s'a aprins și casa, iar ei au murit înainte de a se aprinde întreaga casa, înăbușiți de gazurile cari s'au iscat dela focul din sobă.

Călugăr jefuit și ucis. La Mănăstirea Cozancea din Vechiul Regat, într-o zi din sărbători, preotul-călugăr Calinic Șasa, nu s'a înfățișat la slujbă după obicei. Frații nedumeriți s'au dus să-l caute în chiliea lui. Acolo au găsit vraște mare. Toate sculele din casă erau crotobăite, iar călugărul zăcea în mijlocul chiliei cu mâinile legate la spate și cu gura astupată, mort. S'a văzut numai decât că bietul călugăr a fost jefuit și ucis de nește tâlhari. Prepusurile cad pe un anumit Ioniță Simion din comuna Vânători.

Cutremur de pământ. În ziua de Crăciun la București a fost simțit un ușor cutremur de pământ, care a ținut câteva clipe. Cutremurul s'a simțit și în alte părți ale țării.

Copii arși de vii. O femeie din satul Rotunda, Basarabia, lăsându-și doi copilași singuri la vatră, s'a dus în comună după treburi. Copiii s'au jucat cu focul și când s'a întors mama lor, erau morți amândoi, arși carbune.

Ce face beția. Gheorghe Stoenescu din Albești, județul Botoșani, îmbătându-se sdravăn în sărbătorile Crăciunului, se întorcea acasă pe două cărări. Nici n'a apucat să se așeze bine în pat și a murit, aprinzându-se rachiul într'ansul.

— O femeie din Băbiceni întorcându-se și ea beată acasă dela nește rudonii, a dat să-și aprindă focul cu gaz. Dar cum îi tremura mâna și-a vărsat petrolul pe haine, care s'au aprins. Dusă la spital cu răni cumplite, după trei zile de chinuri a murit.

Corul bisericii unite din Vulcan, jud. Hunedoara, a dat a doua zi de Crăciun o frumoasă serbare în localul „Cercului Industrial”. S'a jucat o piesă de teatru și două monoloage, în cari au avut roluri d-na Vilma Maroși, dd. Teodor Moldovan, Ioan Bordea și F. Ghiz. Solo au cântat dd. Ștefan Ciura și Ioan Cotea.

Calendarul numai foarte puține mai avem! Prin urmare, cei cari doresc să nu rămână fără „Calendarul dela Blaj”, să grăbească cu comanda. Din Calendarul cel mare mai avem vre-o 300, iar din cel popular vre-o 400. Dela anul nou încolo prețul poștei s'a scumpit. La prețul fiecărui calendar, trimis singur, recomandat, se vor adauge câte 7 lei mai mult, prețul poștei.

† **Ioan Săbăduș, preotul cel bătrân din Pânade, a adormit în Domnul Duminecă în 27 Decembrie, în anul 85-lea al vieții și al 58-lea al preoției. A fost înmormântat Miercuri în 30 Dec. 1925. Fie-i partea cu dreptii!**

Schimbul banilor :

1 franc francez se plătește cu	7 L. 95 b.
1 liră sterlină „ „	1054 „ —
1 dolar „ „	216 „ 50 b.
1 franc elvețian „ „	42 „ 10 „
1 liră italiană „ „	8 „ 78 „
1 franc belgian „ „	9 „ 87 „
1 cor. cehoslovacă „ „	6 „ 45 „
1 marcă aur „ „	52 „ —
100 cor. ungare „ „	31 „ 50 b.

Noul tarif postal.

Cum se scumpește poșta dela 1 Ianuarie 1926 ?

Consiliul de ministri a primit noul tarif postal, telegrafic și telefonic, pregătit de către Consiliul superior al Comunicațiilor, și a hotărât ca noul tarif să intre în vigoare cu 1 Ianuarie 1926.

Noul tarif sporit este următorul:

1. Scrisorile:

Pentru o scrisoare închisă sau deschisă adresată în loc sau orice altă localitate din țară, pentru 20 grame de greutate: 3 Lei; pentru fiecare alte 20 grame sau fracțiune încă 1 Leu; pentru scrisoare neplătită se va plăti 5 Lei; o cartă postală simplă 1 Leu; cartă postală ilustrată 2 Lei; cartă postală cu răspuns plătit 2 Lei; gazete, reviste, cărți de școală, de știință și literare 10 bani; tipărituri, trimise deschise, de fiecare 50 grame sau fracțiune 50 bani; hârtii de afaceri trimise deschise, până la 250 grame, 3 Lei; pentru fiecare 50 grame sau fracțiune 50 bani; probe de mărfuri, până la 100 grame, 2 Lei; de fiecare fracție încă 50 bani; o scrisoare recomandată simplă 6 Lei, cu răspuns plătit 6 Lei; un obiect recomandat cu rambursă 2 Lei.

2. Mandate.

Taxa cartonului pentru mandat înlăuntru 3 Lei; pentru mandat telegrafic 3 Lei.

3. Mesagerii (pachete).

Pachete, gropuri și casete, de fiecare kgr. sau fracție 8 Lei; mesagerii (scrisori) 6 Lei.

4. Telegramme.

Pentru telegramme ordinare, oricare ar fi chipul cum s'ar trimite, de fiecare cuvânt 1 Leu; telegrammele de gazetă 50 bani de cuvânt; telegrammele urgente 3 Lei cuvântul; telegrammele pentru gazete primite prin telegrafia fără fir, din străinătate 25 bani cuvântul.

5. Telefonul.

Pentru o convorbire de 3 minute din cabinetele publice (căsulii de telefon dela poștă) cu abonații dintr'un oraș 10 Lei; o convorbire în județele mai depărtate 40 Lei. Un abonament la an 3000 Lei.

Cunoștințe folositoare.

Buretele de casă.

Nici un vrășmaș nu-i așa rău ca și acela pe care îl ai în casă. Te păgubește fără se bagi de seamă. Se și zice, că „de hoțul de casă cu greu te poți apăra”.

Un vrășmaș ascuns prin casele noastre este *Buretele de casă*. Uaii îi mai zic și *Ciuperca de pionită* fiindcă stă și prin pivnițe.

Este o ciupercă mică. Crește în pădure, mai ales pe brazii tăiați și lăsați mai multă vreme la umbră și umezeală. Crește și pe fag și pe stejar, dar fiind lemnul acestora mai tare, ciuperca se desvoaltă mai anevoie.

Firele subțiri și rămurate ale ciupercii — miceliul — străbat prin toate crepăturile lemnului. Hrana și-o trage din lemn. Inșă lemnul e tare și nu bucuros lasă pe cineva să-i fure hrana pe care și-a gătit-o când era încă în viață. De aceea miceliul ciupercii stoarce o materie apoasă, care îl înmoaie. Și pe încetul lemnul putrezește și se destramă.

Având hrană din belșug. Buretele de casă crește mărișor. Se poate și vedea prin crepăturile lemnului. Ceeace se vede nu-i altceva decât o materie moale ce seamănă cu iasca și care crește pe firele miceliului ciupercii. Această iască umple toate crepăturile lemnului și într'una iasă din ea picuri de apă. Se pare că lacrimază. De aceea învățatul Schumacher a și numit această ciupercă *lăcrimătoare* — *Merulius lacrimans*.

În materia moale și iescoasă a Buretelui de casă se găsește un praf mărunt, de culoare galbină. Sunt *sporii* ciupercii — un fel de semințe prin cari ciuperca se înmulțește. Acești spori se desfac de pe ciupercă și se împrăștie și pe alte lemne. Dacă acestea lemne sunt umede sau sunt verzi, sporii căzuți aici cresc, dau miceliu, care străbate în toate părțile lemnului.

Buretele de casă e de felurite colorii: alburie, galbină ruginie, brună cu margini albe. Și forma buretelui e felurită, după cum e locul unde crește. Într'un loc e mai lat și mai întins, în alt loc e mai ghemuit.

Dela pădure buretele se poate aduce și acasă. Mai ales se aduce cu brazii verzi, ori cu scândurile și grinzile tăiate din brazi ne-uscați. Dacă așezăm acestea scânduri și grinzi în partea mai umedă și întunecoasă a căsilor, ciuperca se desvoaltă, înmoaie scândurile și grinzile și le putrezește, pricinuindu-ne pagube mari.

Împotriva buretelui de casă ne apărăm în chipul următor: Grijim ca lemnele — scânduri sau grinzi — pe cari le întrebuițăm la casă, să fie uscate. Nici chiar ploaia să nu le ajungă și să nu le punem umede în zid. Grinzile, cari vin astupate în zid, așa că nu le atinge aerul, nici lumina, e bine să le ungem cu petrol ori cu cătran. Petrolul și cătranul împiedecă creșterea sporilor și ciuperca nu se poate lăși.

Cășile mai întunecoase să le aerizăm des. Aerul și lumina încă împiedecă creșterea ciupercii. Lemnele putrede niciodată să nu le folosim la zidit, ci să le ardem.

Ion Popu-Câmpeanu.

Pregătirea săpunului.

La Crăciun fiecare om taie porc. Din carnea ce-o are, pregătește cârnaț, pune carne și la fum, topește unsoare și lasă și slănină. Sunt însă și în porc anumite părți, cari nu se pot folosi: anumite mațe, unsoarea de pe mațe și alte rămășițe. O femeie cu minte acestea rămășițe nu le aruncă, ci le pune separat și dupăce a isprăvit cu toate lucrările ce se cer la ucisul unui porc, pregătește din ele săpun.

Spre scopul acesta cumpără din prăvălie *sodă caustică*. Și anume dacă are 3 kg. de rămășițe de unsoare și carne de porc, cumpără 1 kg. de sodă. Într'o oală mare de fier sau într'o căldare, pune 7 litre de apă. Rămășițele de carne și unsoare cu soda deodată le pune în această apă și le fierbe timp de două ore. Mestecă într'una și grijește ca spuma ce se formează pe deasupra să nu curgă. Când spuma s'a îngroșat bine și prin ea ies bulbuci de leșie curată, săpunul e fierț. Cu o lingură mare se scoate din căldare și se pune într'o cutie pe fundul căreia sunt mai multe găurele. Prin aceste găurele se scurge leșia ce a mai rămas în săpun. Se lasă în cutie până se răcește și se întărește. Atunci se scoate, se taie în bucățele și se pune la un loc svântat, să se usce. Cu cât săpunul e mai uscat, cu atât e mai bun.

*

Oudle înghețate. Fiind frig, se întâmplă că mai rămâne câte un ou pe-afară și îngheață. Acest ou încă se poate întrebuița. Inșă trebuie desghetat. Pentru aceasta se pune într'un vas cu apă rece sărată și se lasă să steie câte-va ceasuri. Pe încetul oul se desghieță. Multă vreme însă nu se poate păstra, căci fiind crepată coaja, se răsufliă și se strică.

*

Păstrarea cărnii de porc. Adeseori vremea nu-i destul de rece și carnea de porc, încă nu s'a afumat de ajuns. Ca să nu se strice carnea, se poate pune la păstrare și în alt chip. Anume se curăță carnea de pe oase, se taie bucățele și se pune într'o oală mare de fier. Se pune și sare și ceapă tăiată mărunt cât de multă. Se frige mestecându-se într'una, până când unsoarea ce a ieșit din ea s'a limpezit și ceapa încă s'a înroșit bine. Atunci se toarnă cu unsoare cu tot în vase ca și acelea pentru păstratul unsoarii. Vasele se închid bine. Unsoarea sleindu-se deodată cu carnea din ea, păstrează carnea și un an de zile. Și ori când ne trebuie, putem lua din ea să facem mâncare.

Intru mărirea lui Dumnezeu.

Comunitatea bisericească gr.-cat. din Măgărei, jud. Târnava mare, aduce cele mai călduroase mulțumiri credincioșilor din Măgărei și alte localități, domiciliați acum în America pentru darurile lor cucernice, făcute bisericeii gr.-cat din Măgărei, și anume: dlui *Ioan Lazar*, pentru un dar de 12,000 Lei pentru odăjdii și un alt dar de 20,000 Lei pentru clopot și potir; dd. A. Boariu, I. Holerga și P. Gebenel au colectat suma de 25,000 Lei pentru ridicarea turnului.

Sumele colectate au fost: Ioan Holerga 22 dolari, Petru Gebenel 17, Aug. Boariu 10, Al. Bendorfean 10, Maria Onuț 8, Ioan Lazar 8, Concean Barbulea, Toader Carculea, Filimon Baiciu, Simion Blotar și familia, câte 5 dolari, toți aceștia din Măgărei; Ioan Câmpăan din Gogan—Varolea și Petru Hauti din Ibașfalău câte 2 dolari; R. Roman și Maria din Bărghiș, I. Frățilă din Vecerd și I. Deac din Moșna câte 1 dolar 50 cenți; Nick Lazar, L. Boariu, Maria Boariu, Ana Boariu, Aug. Boariu jun. din Măgărei, V. Tutela din Tăuni, Gh. Antone din Grid, Teodor Mateiu din Apușdorf, Marți Grădinar din Hoghilag, Dumitru Panti din Ibașfalău, Nicolae și Teofil Șelari din Richișdorf, Al. Pascu din Ruja, Ioan Roboșan și Florica, Nic. Bogdan din Tutoiu, Dumitru Bica și Mihailă Roșca din Agrișteu, Aron Crișan și George Rusu din Gogan Varulea, toți câte 1 dolar; Ioan Hudea din Hundorf, Paraschiva Blaga din Măgărei, Petru Marian din Sz. B. Vare, Spiridon Frățilă, Simeon Felejean și Maria Sula din Siria câte 50 cenți. Darul lor să fie bine primit în ceruri.

(125) 1-1

Ce lucrează un gospodar cu minte la începutul anului.

Se începe un an nou. Fiecare gospodar înțelept, să-și dea seama de starea în care se află. Să arunce o privire asupra anului trecut, să-și facă socoteala și pentru viitor și să cumpănească: Dacă în anul trecut a întrelăsat ceva, să isprăvească de bună seamă acum; dacă un lucru nu a reușit, să cerce în anul ce vine să-l îndrepteze și orice ispravă bună s'o continue și mai departe.

Orice gospodărie însă nu poate să fie în rând, dacă nu se poartă și însemnări. Vremea când se creșta pe răvaș a trecut. Acum trebile s'au mai schimbat, lumea știe mai multe și dela gospodari încă se așteaptă mai multă cuminenie.

La începutul anului, fiecare gospodar își cumpără o cărticică pentru însemnări. Aceste însemnări se pot face foarte ușor în „Calendarul dela Blaj“, care are hârtie albă, anume lăsată pentru acest scop. În această cărticică își scrie mai întâi *bugetul* — socoteala despre câștigul și cheltuiala ce va avea în anul viitor. La câștig pune toate venitele pe cari socotește că le va avea, fie din animale vândute, fie din cereale, poame, legume, cărașie, lucru cu ziua și altele. Amăsurat acestui câștig își întocmește și cheltuiala. Va cheltui pe îmbrăcăminte, mâncare, unelte și pe alte lucruri despre cari crede că îi vor fi de folos. Nici când nu-i iertat să facă cheltuieli mai multe decât îi sunt venitele. O gospodărie în care cheltuielile sunt mai mari de cât câștigul, nu poate să fie în rând. Nu trece mult și se destramă. Se și zice, că „cine cheltuiește peste ceea ce câștigă, n'are 'n casă mămăligă“.

Pe alte foi din cărticică va însemna zi de zi toate venitele și cheltuielile ce a făcut, și anume pe o față venitele și pe cealaltă față cheltuielile. La sfârșitul fiecărei luni le va adauge și le va cumpăni, scoțind suma cheltuielilor din aceea a câștigului. În chipul acesta va vedea cum stă, ce câștig curat are, pe care îl poate și depune, ce cheltuieli poate să mai facă și dacă are de unde să acopere acelea cheltuieli. Totdeauna se va trudi să nu facă cheltuieli zadarnice și să nu ajungă să cumpere pe datorie, căci, „cine ia pe datorie, plătește de două ori“.

În acea cărticică se va însemna și simbria servitorilor și se va ținea seamă și de cheltuielile pe cari le face servitorul.

Gospodarul cu minte poartă însemnări și despre animalele ce are: când au intrat la grajd, când a început să le deie de mâncare fân mai bun, cât fân consumă vitele pe zi sau pe săptămână, cât nutreț mai este și oare ajunge acest nutreț până vor ieși vitele la pășune. Mai ales despre vaci trebuie să se facă însemnări de bună seamă. Să se știe anume ziua când vaca s'a gonit, căci se poate socoti și ziua când va fâta și astfel se poate griji bine să nu se prăpădească vitelul.

Acelaș lucru se poate face și cu iepelii și cu scroafele.

Ori ce gospodărie însă nu poate să fie îngrijită numai de bărbat ci sunt anumite lucrări pe cari le implinește femeia. O femeie care ține la rostul ei gospodăresc încă va cântări tot ceea ce cheltuiește, ținând seamă de câștigul ce are. În aceeaș cărticică va însemna și ea ce cheltuiește cu pregătirea mâncărilor, cu spălatul și cărpitul hainelor, țesutul pânzei și altele. Nu va uita să însemne și câștigul ce poate face din vinderea ouălor, puilor, laptelui sau a legumelor întrecătoare.

În chipul acesta gospodăria va merge bine și va aduce numai mângâiere și îndestulare.

Dela „Asociațiune“.

Concurs.

Asociațiunea culturală „Astra“, Sibiu (Str. Șaguna Nr. 6) publică concurs pentru următoarele burse (ajutoare pentru tineri la învățatură):

1) *Două burse de câte 1000 Lei anual din „Fundatiunea Ioan Petran“*, pentru studenți universitari de naționalitate română, cari urmează la una din facultățile Universitare din Cluj.

2) *Trei burse de câte 1000 Lei anual din „Fundatiunea Ioan Rusu medic și soția sa Ecaterina“*, pentru elevi (eleve), cari urmează la școale secundare sau comerciale, cu preferință descendenți ai surorilor sale Sofia și Anica.

3) *O bursă de 500 Lei anual din „Fundatiunea Teodor Sandul“*, pentru un elev care urmează la o școală superioară de industrie sau de agricultură, cu preferință înrudit cu fondatorul.

4) *O bursă de 300 Lei anual din „Fundatiunea Gheorghe Boeriu din Vad“*, pentru un elev sau elevă, care urmează la o școală secundară, cu preferință cei înrudiți cu fondatorul.

Petițiile se vor înainta până la 10 Ianuarie 1926 provăzute cu următoarele anexe, originale sau în copie legalizată.

a) Certificat de botez; b) Certificat școlar pe 1924/25 și că urmează la școală și în acest an; c) Certificat că părinții sunt lipsiți de mijloace; d) Unde se cere, Certificat în care să se constate că sunt înrudiți cu fondatorul; e) La cece reflectează la bursă din fundatiunea Sandul; o declarație că, atunci când vor ajunge în situație de a putea să restituie sumele de care au beneficiat, vor restitui aceste sume.

Sibiu, la 16 Decembrie 1925.

DR. RUSU,
vice președinte.

ROMUL SIMU,
secretar.

Cărți nouă.

Mângâierea Bunului Creștin. Carte de învățături creștinești pentru toate Duminicile și sărbătorile de peste an, scrisă pe înțelesul tuturor de *Septimiu Popa*, profesor de religie. Acum întâia oră tipărită, în zilele M. Sale Regelui Ferdinand I. al României. Cu binecuvântarea celor mai mari. Editura Auto-ului. Cluj, Institut de arte grafice „Ardealul“, 1925 *Prețul 60 lei.*

Scrise pe înțelesul tuturor, într'o limbă frumoasă și atrăgătoare, aceste învățături creștinești ar trebui să se afle pe masa fiecărui creștin, ca să înțeleagă sfintele evanghelii la biserică. Oricine le va citi, va avea o deosebită mângâiere și va deveni creștin bun și cumsecade.

Omagiu Preasfințiet Sale Monșior Mihail Robu cu ocaziunea numirii și consecrării sale într'u episcop. Acte și fapte adunate de Mons. Dr. Anton Gabor, directorul revistei „Lumina Creștinului“ Iași, editura „Presa Bună“, 1925.

Ajungând în scaunul episcopesc dela Iași întâiul Moldovean, Preasfințitul Mihail Robu, Mons. dr. Anton Gabor a crezut de bine și folositor ca această mare întâmplare să rămână spre pomenire tuturor Românilor de legea catolică. De aceea a adunat într'o draguță broșură tot ce s'a întâmplat cu acel prilej. Broșura este tipărită pe hârtie frumoasă, are mai multe icoane draguțe și interesante și se cetește cu drag și cu folos. O recomandăm cu plăcere cetitorilor noștri.

Calendarul „Presa Bună“ pe 1926. Anul al XIII-lea. Editura societății „Presa Bună“ Iași. *Prețul 15 lei.*

Trăiesc în Vechiul Regat o seamă de români și de unguri de legea catolică, având un arhiepiscop la București și un episcop la Iași. Conducătorii dela Iași ai acestor credincioși se îngrijesc cu mult drag de ei, scot pe seama lor mai multe cărticele foarte draguțe și folositoare, pe cari le numesc biblioteca „Presa Bună“. Dar mai scot ei și un Calendar, care este vrednic să fie citit fiindcă este bine întocmit și are câteva cetiri frumoase, ca: Expoziția misionară din Vatican, De m'ar fi crescut mama mai bine, Secretul unei spovezi, Anul sfânt 1925 și altele multe. Mai are apoi o interesantă dare de seamă despre întâmplările bisericești din anul 1925, despre starea episcopiei de Iași și de București.

Între multele icoane cari împodobesc Calendarul amintim: Episcopul dela Iași cu părinții săi, apoi cu rudeniile sale lângă casa părintească, din cari se vede că Preasfinția Sa este fiu de țărani români și are rudeni tot țărani.

Poșta gazetei.

Tievanul Mare. — Articolul trimis l-am trecut la „Unirea“.

Trif Iacob, Satu Mare. — Poeziile trimise nu se pot publica. Poate altele. Mai trimite-ne!

Nicolae Oprea, A. S. — Am primit 120 Lei.

Ioan Rașiu, F. — Am primit Lei 360. — Lui Tașcă Ioan îi vom trimite foaia cu 1 Ian.

Mihailă Filip, C. — Am primit 160 Lei. Calendarul îl trimitem în timpul cel mai scurt.

Dur Josim, G. — Am primit Lei 125. — Numărul abonamentului e 304.

Ioan Gh. Protop, H. Am primit 120 Lei.

Laurean P. Sărătean, S. — Am primit Lei 200. — Mai restați cu 10 Lei pe 1925.

Maria D. Cupșa, F. — Am primit 120 Lei, cu mulțumită.

Dănilă Pasca, G. — Am primit 120 Lei.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

An nou fericit, doresc tuturor clienților mei!

CAROL BINDER
prăvălie de fierărie, Blaj.

VECHEA REVISTĂ ILUSTRATA

„COSINZEANA“

Intemeiată în anul 1911 de SEBASTIAN BORNEMISA apare și acum în Cluj sub aceeași conducere și având colaborarea celor mai de seamă scriitori. Cereți numere de probă gratuite din această excelentă revistă de familie, indispensabilă în fiecare casă.

Adresa: Cluj, Piața Cuza Vodă 16.

Marele magazin

Ștefan Nyerges

Blaj, (Str. T. Cipariu)

vinde pălării pentru Dame, Domni și copii, precum și toate hăineturile cu prețuri tare reduse din cauza mutației magazinului.

Grăbiți nu scăpați ocazia.

Prețime! Nou apărut! Invățătorii!
Comandați imediat cea mai frumoasă și bogată carte de rugăciuni:

„Cărarea Fericirii“

de preotul G. Mănsat, care conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni acomodată pentru orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. S. dl Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581—1925.

S'a pregătit în următoarele legături:

In carton tare 85—

» pânză fină cu cruce aurită 140—

» piele lux, pe hârtie velină

pentru dame 280— și 350.—

Pentru școlari se recomandă cele cartonate, à 85 lei

La librăria ANCA Cluj.

Preții Cereți:

„Predici la Morți“

de Prot. I. Marga. Prețul 55 lei.

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.

14—20 (67)

CULTIVATORII DE VIE

Și toți cei cari doresc să-și facă vie, să ceară cu toată încrederea altoi dela

Fundațiunea Laday
din Petrisat, lângă Blaj.

4—6 (112)

2 băieți din familie bună, în vârstă dela 14 ani în sus, se primesc ca învățăcie la d. PETRU A. MOGA, francezar și brutar în Blaj. 9—? (99)

PRĂVĂLIE NOUĂ!

EMIL RIȘA

prăvălie de manufactură.

În piața Blajului s'a deschis de curând o nouă prăvălie, a dlui Emil Rișa, unde se găsește, cu prețuri ieftine,

toate mărfurile de manufactură, bumbacuri, arniciuri, tricotațe, pânzeturi, gioljuri, maramă țărănești. Și toate negoatele de lipsă la îmbrăcăminte.

Cine vrea să cumpere ieftin și bun merge la

PRĂVĂLIA RIȘA

Blaj, Piața Inocenția Clain.

(88) 11—?

Cine dorește marfă bună, să cerceteze cu încredere depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari

Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(111) 10—10

Concurs.

Cu ziua de astăzi se publică concurs pentru postul de viticultor la Curtea Mitropolitană din Blaj.

Doritorii se vor adresa la

Blaj la 8/XII. 1925.

(118) 3—3

Castelanatul Curții.

Nicolae Baci

măestru pantofar — BLAJ.

Fondat la anul 1902 și premiat la expoziția păpușarilor din Győr cu medalie și diplomă de recunoștință în anul 1908.

pregătește tot felul de ghete și pantofi fini și moderni, și tot felul de ghete simple din material tare.

(124) 1—52

Nr. 285—1925.

Publicațiune de licitație.

La cererea dlui Maurițiu Pollak dom. în Blaj, cu intervenția mea se va vinde în ziua de 2 Ianuarie 1926 ora 10 a. m. la îngrășetoria dlui inspector Iustin Hossu — Blaj, pe riscul și cheltuielile dlui Lazar Rubel comerciant de vite domiciliat în Oradea-Mare, Str. Dr. Ciordaș, fostă Berkovics, 32:

66—70 bucăți porci mongolițe, de 2—3 ani, marfă dela Domenii, cu permis de export, în greutate în viață de minimum 325 kgr. părechea.

Condițiunile de licitație se pot vedea în biroul subsemnatului notar public, în orele oficiale de peste zi.

Blaj, la 22 Decembrie 1925.

ss. Dr. George Borșan,
notar public în Blaj.

(123) 1—1

Altoi de vie

cei mai buni și din celea mai alese soiuri, se găsește în

toată vremea la

Curtea mitropolitană din Blaj.

(119) 3—?

Nimenia să nu-și facă vie până nu vede pipinierele Curții mitropolitane din Blaj!

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI“

5 % mare reducere 5 %

MAGAZIN ROMÂNESC

SIBIENESC

HOZA și MARCU

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delinuri, satinuri, toate colorile. Barchete, șiftoane, pânzeturi, pânză de ceareafuri, gradel, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, gulere, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby“. Piapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotațe pentru dame și domni, tricourii de orice mărime și calitate. Chișii pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octombrie 1925 și pe tot timpul duratei școlilor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar dela 1000 Lei în sus 10 %. Incercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

Blaj, Piața I. M. Clain 12.

11—? (95)

10 % mare reducere 10 %